

Nr 315.

Godkänd av första kammaren den 8 juni 1917

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 4, 34, 35, 44, 45, 50, 52, 55, 63, 64, 70 och 80 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

(Andra särskilda utskottets utlåtande nr 4.)

Till Konungen.

I en den 15 maj 1917 till riksdagen avlåten proposition, nr 364, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till lag angående ändrad lydelse av 4, 34, 35, 44, 45, 50, 52, 55, 63, 64, 70 och 80 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Ifrågavarande, i sammanhang med propositionen angående omorganisation av fögderiförvaltningen m. m. för riksdagen framlagda förslag har icke föranlett annan erinran än att, då, enligt riksdagens vid behandling av nämnda proposition fattade beslut, titeln länspolismästare skulle utbytas mot benämningen landsfogde, sistberörda benämning införts i lagtexten å de ställen i 35 och 50 §§, där länspolismästare enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag är i fråga.

På grund av vad sålunda anförts, får riksdagen anmäla, att riksdagen, med tillkännagivande att det i förevarande proposition framlagda lagförslaget icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick godkännas, för sin del antagit följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 4, 34, 35, 44, 45, 50, 52, 55, 63, 64, 70 och 80 §§
i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets
utgörande på landet.

Härigenom förordnas, att 4, 34, 35, 44, 45, 50, 52, 55, 63, 64, 70 och 80 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Uppstår fråga om anläggning av allmän väg; då skall ansökning därom göras hos Konungens befallningshavande, som låter höra samtliga väghållningsskyldige, vilka i väghållningen med arbete eller penningar deltaga; varefter, och sedan landsfiskalen avgivit yttrande, Konungens befallningshavande meddelar beslut i frågan.

I — — — — landsväg.

34 §.

Konungens befallningshavande — — — — åtgärder.

Närmast under Konungens befallningshavande utövas tillsynen över vägväsendet av landsfiskalen med biträde av fjärdingsmän i enlighet med denna lag och de särskilda föreskrifter, som av Konungens befallningshavande meddelas.

35 §.

Årligen skall vägsyn hållas av landsfiskal med biträde av två nämndemän. Sådan — — — — därav.

På — — — — äga rum. Sådan besiktning förrättas av landsfiskalen med samma antal nämndemän som förut sagts.

Kungörelse — — — — besiktigas.

Vid — — — — avhjälpande.

Underrättelse om de vid vägsynen befunda bristerna och de föreslagna åtgärderna för deras avhjälpande meddelas de väghållningsskyldige genom kungörelse, som skall uppläsas sist å andra söndagen efter syneförrättningens slut eller, om gudstjänst då ej hålles, å först infallande med gudstjänst förenad söndag samt därefter vara tillgänglig å det ställe inom socknen, som för sådant ändamål av kommunalstämma utses; skolande landsfiskalen därjämte inom samma tid tillställa vägsty-

relsen utdrag av kungörelsen, i vad den rör vid synen befunna brister i det vägunderhåll, som åligger väggkassan. I — — — — avhjälpas.

Skall — — — — sagt.

Vid — — — — uppskattas.

Kan ej för kostnad, som vid vägsyn eller formlig efterbesiktning beräknats, lega av landsfiskalen under hand åstadkommas, varde arbetet utbjudet på offentlig auktion, som hålles av landsfiskalen och kungöres i sockenkyrkan minst fyra dagar förut. Göres då ej anbud, som av landsfiskalen prövas antagligt, äge han på annat lämpligt sätt besörja om arbetets utförande.

Stanna — — — — säga. Har var sin särskilda mening, gälle landsfiskalens.

Nämndeman — — — — statsmedel.

Tillfälliga — — — — nämnt. Försittes den tid, eller är bristen av beskaffenhet att dröjsmål med dess avhjälpan kan medföra våda för vägfärd, låte landsfiskalen ofördröjligen på lämpligt sätt bota skadan.

Kostnad för väglagning, som enligt denna paragraf genom landsfiskalens föranstaltande utföres, äge han hos vederbörande väghållare eller vägfogde omedelbart uttaga, dock, vad angår botande av tillfälliga brister ej till större belopp än *landsfogden* i länet, efter granskning av kostnadsberäkningen, godkänner.

44 §.

Sedan vägdelningen blivit avslutad, åligger det förrättningsmannen såväl att därom hos Konungens befallningshavande göra anmälan, som ock att samtidigt, för vederbörandes kännedom, tillställa dels varje landsfiskal inom väghållningsdistriktet utdrag av vägdelningslängden för hans tjänstgöringsområde, dels ock vägstyrelsens ordförande ett exemplar av vägdelningslängden, graderingslängden och förrättningsprotokollet. Konungens befallningshavande — — — — avslutande.

Efter — — — — förvaras.

Tillträde — — — — kraft.

45 §.

Vill — — — — stadgat.

Uppstår eljest fråga om delning av dylik väg och enas delägarne om vilken del av vägen varje fastighetslott skall tillkomma, stånde sådan överenskommelse fast, sedan densamma, skriftligen avfattad och av två vittnen bestyrkt, blivit till landsfiskalen ingiven.

Kan — — — — efterrättelse. Sedan förrättningen är avslutad, ingive förrättningsmannen delningsinstrumentet till landsfiskalen, som har att därom underrätta delägarne.

Vägdelsing, som i 2 och 3 punkterna av denna paragraf avses, skall bekostas av delägarne i förhållande till delningsgrunden och äger bestånd, till dess ny vägdelsing övergår väghållningsdistriktet eller samtliga delägare överenskomma om annan vägdelsing och överenskommelsen, så avfattad och styrkt, som ovan sägs, blivit till landsfiskalen ingiven; skolande i följd av vägdelsing, som i denna paragraf avses, varje lott anses vara åsatt andel av fastighetens vägtal i förhållande till lottens taxeringsvärde den tid vägdelsing ägde rum.

Vad i 2 och 3 punkterna — — — — bekostas av vägkassan.

50 §.

Ordförande och ledamot i nämnden åtnjuta ur vägkassan ersättning, den förre med belopp, som enligt nuvarande eller blivande resereglemente tillkommer *landsfogde*, och ledamöterna i likhet med vad om ledamot i ägodelningsrätt är eller varder stadgat.

52 §.

För — — — — vägstämman.

Röstvärdet — — — — rösta.

I vägstämmas överläggningar äger vederbörande landsfiskal deltaga.

Ordet — — — — tillfället utses.

Vägstämman — — — — särskilt utses.

Kungörelse — — — — kunna utses.

Ordinarie — — — — stadgas.

Ordföranden — — — — bestämd.

I övrigt — — — — stadgat.

55 §.

Vägstyrelsen — — — — Konungens befallningshavande.

I vägstyrelsens överläggningar, men ej i dess beslut, äger vederbörande landsfiskal deltaga.

63 §.

Konungens befallningshavare ombesörjer på vägstyrelsens därom framställda begäran, att vägskatten varder genom vederbörande i sam-

manhang med kronoskatterna debiterad, indriven och redovisad, på sätt om landstingsmedel är föreskrivet; ägande Konungens befallningshavande jämväl förordna om avskrivning av sådana avgifter till väggkassan, som i anseende till bristande tillgång icke kunnat indrivas.

För — — — — skyldiga.

De — — — — stadgat.

64 §.

Föreana — — — — väghållare.

Kontrakt, som här avses, skall upprättas i tre exemplar, av vilka ett jämte borgensförbindelsen förvaras hos Konungens befallningshavande, som låter vederbörande landsfiskal därav undfå del, samt de båda övriga tillställas kontrahenterna.

Underlåter — — — — ställe.

Vad — — — — upplåtet.

70 §.

Ovannämnda — — — — utbetalas. I de fall, då vägskatten upp-
bäres i sammanhang med kronouppbörden, må dock, på vägstyrelsens
därom framställda begäran, ersättningen för varje ploglag genom
Konungens befallningshavandes försorg utbetalas till snöplogfogde eller
annat av ploglaget utsett ombud.

80 §.

Den, som — — — — — väghållningsdistriktets kyrkor uppläst.

I enahanda — — — — distriktets kyrkor uppläst.

I alla — — — — besvärstid.

Finner — — — — prövas.

Väghållare — — — — förordnar.

Har beslut vid vägsyn eller formlig efterbesiktning fattats i strid
mot landsfiskalens mening, äger denne underställa detsamma Konungens
befallningshavandes prövning.

Över — — — — stadgad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1918.

Stockholm den 9 juni 1917.

Med undersåtlig vördnad.
